

РЕШЕНИЕ

№ 14502

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров
Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1152** по описа за **2025** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Зам.кмет на Столична община, направление “Транспорт и градска мобилност” - И. П., чрез адв.С. П., срещу Решение № 5608/30.12.2024 г. по АНД № 12653/2024 г. на СРС, НО, 9-ти състав, с което е отменено НП № СО-ОД-П-24-25КС-545/06.08.2024 г., издадено от зам.-кмет на Столична община, направление “Транспорт и градска мобилност” - И. П., с което на П. Х. М., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000 (пет хиляди) лева на основание чл. 29а, ал. 1, т. 17, вр. чл. 154а, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

В жалбата се развиват съображения, че НП е законосъобразно, тъй като при съставяне на АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения и извършеното нарушение е безспорно доказано. Счита, че АУАН и НП съдържат пълно описание на фактическите обстоятелства относно нарушението. Счита, че СРС е направил неправилна преценка на доказателствата, последвана от неправилни правни изводи. Моли за отмяна на въззивното решение.

В съдебно заседание касаторът - Зам.кмет на Столична община, направление “Транспорт и градска мобилност”, се представлява от адв. П., която поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът П. Х. М., редовно призован, се представлява от адв. П.. Същата моли за потвърждение на въззивното решение. Претендира разноски за двете инстанции.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд – София град, XI касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: При извършена проверка от служители от Столичен инспекторат на 09.05.2024 г. около 14:00 часа на строителен обект в [населено място], район Студентски, [улица], ПИ 68134.1608.66, кв. 56 „М. долина“, установили, че е липсвало специално изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, поради което констатирали и следи от зацапвания. Лицата изготвили констативен протокол и снимков материал. За процесния случай е съставен АУАН № 24-25КС-545, в който е отразено, че техническият ръководител на СМР в денят на проверката, П. М., е допуснал извършване на СМР без специално изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, на основание чл.29а, ал. 1, т. 17, вр. чл. 154а, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. Същото е обжалвано от санкционираното лице по съдебен ред и е отменено като неправилно и незаконосъобразно.

СРС е приел, че в АУАН липсва правна квалификация на допустителството към административно нарушение, със съществено противоречие между фактите и правната квалификация на АУАН. Счита за неустановено дали е имало и кои са били подчинените на техническия ръководител в деня на проверката лица, както и че фактическите обстоятелства, свързани с нарушението, не са очертани в пълнота, като е налице противоречие във фактите между АУАН и НП, в което М. е отразен като извършител, а не като допустител. Съдът намира, че са допуснати тези и множество други съществени процесуални нарушения и с тези мотиви е отменил НП.

Решението на районния съд е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи.

Отговорността на санкционираното лице е ангажирана за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17, вр. чл. 154а, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, който предвижда забрана за извършването на строително-монтажни работи (СМР), ремонтни дейности и премахване на строежи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителният обект.

Настоящата касационна инстанция намира, че административният орган не е успял да докаже по безспорен и категоричен начин обстоятелствата и авторството на нарушението от страна на жалбоподателя. Липсва конкретно описание на доказателствата за извършено нарушение, което

поставя в невъзможност жалбоподателя да реализира правото си на защита в пълен обем.

Съдът споделя доводите на СРС, че предвид изричната норма на чл. 10 ЗАНН, вр. чл. 135 Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, че липсва изрична констатация кое конкретно длъжностно лице е извършило въпросното нарушение, замърсяването, както и че в АУАН не е отразена правната квалификация на допустителството към административно нарушение. Правилен е изводът на СРС за съществено противоречие между фактите и правната квалификация в тази посока, тъй като правната квалификация е за извършителство, а фактите и словесното описание са за допустителство, което е абсолютно процесуално нарушение.

Настоящата инстанция също намира за недоказана датата, от която са констатирани зацапванията на обекта, дали са от същия ден или предходен такъв, и ако са от друга дата, кое е било отговорното лице на обекта към онзи предходен, неустановен момент.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че санкционираното лице е поставено в изключително затруднение да разбере по кои факти следва да организира защитата си, и кои обстоятелства следва да бъдат включени в предмета на доказване.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски за двете съдебни инстанции, съгласно приложения от него списък на разноските, в размер на 2600 лв. /две хиляди и шестстотин лева/.

Воден от горното Административен съд - София град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5608/30.12.2024 г. по АНД № 12653/2024 г. на СРС, НО, 9-ти състав.

ОСЪЖДА Зам.кмет на Столична община, направление “Транспорт и градска мобилност“ да заплати на П. Х. М., ЕГН: [ЕГН] разноски по делото в размер на 2600 лв. /две хиляди и шестстотин лева/ за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.